

тво то, и прелюводѣйство то, и клятвепрестѣпванѣ то, но и престо то порѣгателно прозванѣ на ближний си и за то желанѣ, събиранѣ то съ злы тѣ, раздѣленѣ то на мужа и на жена та, клятеж тѣ, и отмѣстенѣ то, и заповѣда смиренѣ то съ противника, незловѣ то, лисовѣ тѣ камъ врази тѣ, милостинѣ тѣ нелицемѣрнѣ тѣ молитвѣ, и дава прѣчюдесенъ примѣръ за Господна тѣ молитвѣ — Отче нашъ — което е най достословно нравственно побѣненѣ. Осъжда лицемѣрѣ то. съетно то тѣпанѣ, среврелювѣ то, хлѣпоти тѣ, които стрѣвѣмы за да оупазимъ или да придѣвимъ добрини тѣ на той-зи свѣтъ, осъжденѣ то и наглы тѣ сѣдове. Дава правило по което да са минѣваемъ съ ближний си; да не стрѣваемъ дрѣгомъ щото не щемъ да стрѣва камъ дрѣгѣй. И всакомъ дади правило за вѣтрѣшнѣ тѣ мѣ склоность на работы тѣ мѣ. И на край дѣла, какъ не стига то не е доволно за спасенѣ то на челоуѣка само едно исповѣданѣ на вѣра та, но трѣватъ и богоугодны тѣ дѣла; и какъ по дѣла та си или ще са оправдаемъ или ще са оусѣдимъ въ онѣй страшний день на сѣда. А послѣ това сѣченѣ исцѣри само съ похващанѣ то си единъ проказенъ, които доди при него и иска съ истинѣ вѣрѣ исцѣрѣванѣ то си: а Исусъ като го оучисти проводи го да покажи себе си на свѣщенници тѣ. —

§. 24. Исусъ исцѣрѣва само съ слово слѣга та на единъ Стотникъ, съживѣва сына на една вдовица и прощава грѣхове тѣ на една владница.

А отъ тамъ върна са Исусъ въ Капернаѣмъ, дѣто градски тѣ. Издѣйски старцы мѣ са помолихъ отъ странѣ тѣ на единъ иноплѣмненникъ стотникъ да мѣ исцѣри слѣга та, които е былъ тѣжко болнавъ. А когато отиде Исусъ и са привѣжѣваше на Стотниковъ домъ, той проводи при Исуса нѣкои си прѣатели, които мѣ рекохъ: Оучителю не са потрѣдай, но речи само слово и слѣга та мѣ ще сѣздравѣе. Но като ви-